

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1132/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врању Кв 123/25 од 18.06.2025. године и Вишег суда у Врању Кж2 76/25 од 15.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врању Кв 123/25 од 18.06.2025. године и Вишег суда у Врању Кж2 76/25 од 15.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Кв 123/25 од 18.06.2025. године према окривљеном АА одређен је притвор, из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, у трајању од 30 дана, који му се има рачунати од дана и часа лишења слободе.

Решењем Вишег суда у Врању Кж2 76/25 од 15.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Врању Кв 123/25 од 18.06.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 188., 211. став 1. тачка 1), 213. и 468. ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и донесе пресуду којом ће укинути побијана решења и предмет вратити на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 188., 211. став 1. тачка 1), 213. и 468. ЗКП истицањем да је изрека решења контрадикторна са датим образложењем, док су разлози побијаних решења нејасни и недовољни и у вези са тим оспорава постојање разлога за одређивање притвора према окривљеном у његовом одсуству, наводећи да је окривљени изнео своју одбрану пред тужиоцем и да је по позивима за главни претрес приступао бранилац који је обавестио суд да је окривљени на привременом раду у иностранству, из чега произилази да су неосновани закључци суда да се окривљени крије или избегава да дође на главни претрес. Такође, према ставу браниоца, а имајући у виду да је притвор најстрожа мера, суд је према окривљеном прво требао применити блажу меру, а тек уколико се иста покаже неефикасном, испитати постојање законских услова за одређивање притвора.

Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 188., 211. став 1. тачка 1), 213. и 468. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда такстативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па је стога Врховни суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић